

Med bestemmelserne i stk. 2 foreslås det gjort til en betingelse for en sanerings påbegyndelse, at der forinden er tilvejebragt en plan for, hvorledes der sikres de personer, der bliver husvilde som følge af saneringens gennemførelse, en anden passende bolig. Bestemmelsen tilstræber at sikre, at saneringsområdets beboere ikke kommer til at stå husvilde, og at en påbegyndt sanering ikke afbrydes på grund af manglende mulighed for tilvejebringelse af et tilstrækkeligt antal erstatningsboliger.

Til §§ 34 og 35.

I kommuner, som har kondemnerings- og saneringsproblemer af større omfang, og som i det væsentlige er udbyggede, må erstatningsboligproblemet løses også i andre kommuner gennem et kommunalt samarbejde. Man foreslår derfor en adgang for boligministeren til efter indstilling fra en kommunalbestyrelse at forlange oprettet samarbejdsudvalg i områder bestående af flere kommuner med den opgave at følge planerne for kondemnerings- og saneringsvirksomheden i de pågældende kommuner og på grundlag heraf søge at træffe aftaler med kommuner, udlejere og bygherrer om tilvejebringelsen og fordelingen af det nødvendige antal erstatningsboliger. Samarbejdsudvalgene foreslås tillagt beføjelser med hensyn til fordelingen af den i loven om boligbyggeri omhandlede særlige statsstøtte til fremskaffelse af erstatningsboliger i området og anvisning af boligtagere til lejligheder opført med sådan støtte.

Til § 36.

Paragraffen svarer til § 5 i midlertidig lov nr. 115 af 31. marts 1953 om lån til byggeri til erstat-

ning for sanerede ejendomme, jfr. tidligere § 8 i 1941-loven, men er i forhold hertil foreslået udvidet med bestemmelserne i stk. 2, 3 og 5.

Til § 37.

I stk. 1 foreslås der tillagt boligministeren en adgang til at fastsætte nærmere regler om lovens gennemførelse.

Stk. 2 svarer til ordningen af administrationen af statslån i henhold til boligstøttelovgivningen.

Til § 38.

Da der ikke kan ses bort fra, at den for gennemførelse af saneringer ved ejerlav nødvendiggjorte fremgangsmåde kan bevirke, at en sanering i nogle tilfælde ikke kan fremmes til det rette tidspunkt, er det i bestemmelsen foreslået, at boligministeren i et tidsrum af 3 år efter lovens ikrafttræden efter indstilling fra en kommunalbestyrelse kan bestemme, at der kan ses bort fra en påtænkt sanerings gennemførelse ved ejernes foranstaltning. Der er endvidere taget hensyn til det ønskelige i effektivt at kunne udnytte den for saneringen gunstige periode, indtil de store årgange melder sig som efterspørgere af boliger. Set på længere sigt kan de af hensyn til muligheden for saneringers gennemførelse ved saneringslav foreslåede bestemmelser næppe antages i væsentlig grad at ville vanskeliggøre saneringers iværksættelse til de ønskede tidspunkter.

Til § 39.

1939-loven omhandler såvel boligtilsyn som sanering af usunde bydele, og paragraffen ophæver de bestemmelser i 1939-loven, som afløses af bestemmelserne i nærværende lovforslag.